

ملاحظاتی پیرامون معضل بیکاری

با تأکید بر موضوع عدم اشتغال دانشآموختگان در کشور

• محمدمولی کیانمهر*

اشاره:

امروزه یکی از مهمترین مسائل جامعه ما که ذهنیت اکثر خانواده‌ها را به خود مشغول ساخته است، مسأله بیکاری و بویژه بیکاری فارغ‌التحصیلان دانشگاهی می‌باشد. به طوری که که روز به روز جنبه حادتری به خود می‌گیرد. اشتغال فارغ‌التحصیلان یکی از مسائلی است که همواره مورد توجه برنامه‌ریزان آموزشی در کشورهای مختلف بوده است. در میان مسائل گوتاگونی که برنامه‌ریزان آموزشی با آن رو برو هستند، مسأله اشتغال فارغ‌التحصیلان جایگاه خاصی دارد. این توجه هم به لحاظ اهمیت بازار کار و هم به لحاظ نقش‌های اقتصادی و اجتماعی می‌باشد که به افراد فارغ‌التحصیل برای نیل به هدف‌های توسعه کشور محول می‌شود.

بحث اشتغال با مسائل اجتماعی، سیاسی و اقتصادی ارتباط تنگاتنگ دارد و توجه به این موضوع در این مباحث با اهمیت جلوه می‌کند. حفظ وضعیت اشتغال کامل و نیز ایجاد فرصت‌های شغلی جدید از جمله مواردی است که میان وضعیت مطلوب اقتصادی یک کشور است. از مشخصه‌های عده این وضعیت تعادل بین عرضه و تقاضای نیروی کار در بازار کار است بنابراین شناسایی علل و عوامل مؤثر بر عرضه و تقاضای بازار کار می‌تواند در رسیدن به وضعیت مطلوب راهکشا باشد.

بدهی است که هرگونه تلاش و کوشش جهت رفع مشکل بیکاری مستلزم شناخت و آگاهی دقیق و مستمر از وضعیت نزد بیکاری در جامعه است. با توجه به این مطالب؛ در این پژوهش مختصر، که خالی از نقص نیست، سعی بر آن شده است تا علل و ریشه‌های بیکاری قشر تحصیلکرده کشور که به عنوان سرمایه‌های انسانی تلقی می‌شوند، مورد بررسی اجمالی قرار گیرد.

اهمیت موضوع

مجموعه تحولات و تغییرات تکنولوژیکی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و بین‌المللی و داخلی سالهای اخیر، آثار و تبعات بسیاری را در امور اقتصادی و اجتماعی جامعه ایران به جا گذاarde و مسائل و مشکلات خاصی را به وجود آورده و دامن بخشیده است که از جمله مهمترین آنها می‌توان به موضوع مهم و اخیر ایجاد کار و اشتغال در جامعه اشاره

پیش‌بینی شده است. گرچه معضل بیکاری برای کلیه اشاره جمعیت فعال کشور ساماندهی اقتصاد و هم در سومین برنامه توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی جمهوری اسلامی ایران یکی از دغدغه‌های اصلی و محوری ذکر گردیده و هم در قانون بودجه سال ۸۲ کشور توجهات محوری خاصی برای کنترل این معضل اجتماعی و نامن و ایجاد اشتغال برای جوانان و فارغ‌التحصیلان دانشگاهها داشت و مهارت لازم برخوردار شده و با

دیدگاه تاریخی در زمینه اشغال و بیکاری

در مورد مسئله بیکاری و اشتغال مباحث زیادی مطرح شده است. اقتصاددانان از نگاه خود به آن نگریسته‌اند و داشمندان منابع انسانی از بعد دیگر در مورد آن بحث کردند. با نگاهی تاریخی به این موضوع، مشاهده می‌شود که دخالت دولتها در این زمینه برای مقابله با بیکاری و جلوگیری از اثار نامطلوب و زیانهای آن از دیر زمان وجود داشته است. در این قسمت به بررسی مبانی نظری اشتغال و بیکاری می‌پردازم.

کلاسیک‌ها و اشتغال

آدام اسمیت پدر علم اقتصاد کلاسیک، کار انسان را منشا اصلی تولید ثروت می‌داند. او در اولین جمله کتاب «تحقیق درباره ماهیت ثروت ملّ» می‌نویسد: کار سالانه هر ملت مایه اصلی و اساسی است که تمام اشیا مورد نیاز و مفید را برای او تهیه می‌کند و ملت آنها را به معرفت تمام چیزهایی است که به وسیله آن از خارج خریداری می‌شود.^۱

در قرن نوزدهم نظریه کلاسیک علم اقتصاد معتقد بود که در صورت عدم دخالت کامل دولت در امور اقتصادی، تعادل اقتصادی در صورت حد اشتغال کامل به وجود می‌آید. حد اشتغال کامل، حدی است که کلیه عوامل تولید یعنی کارفرما، کارگر، سرمایه و مواد اولیه در جامعه بتواند به کار مشغول بوده و مورد استفاده واقع شوند. در مکتب کلاسیک‌ها مکانیسم تعادل بر انعطاف پذیری مستمرد پولی و قیمت‌ها استوار است. که در شرایط عدم تعادل به طور خود کار به سوی تعادل حرکت می‌کند. بدین ترتیب تعادل در اقتصاد کلاسیک همواره در اشتغال کامل پایدار است. امکان پیدایش بیکاری غیرارادی در اقتصاد وجود ندارد. هرگاه بیکاری ارادی، دامنگیر اقتصاد شود، گناه آن به گردن افرادی است که از کار و فعالیت خود دست کشیده‌اند. بعد از جنگ جهانی اول و تحولاتی که به این منظور درجهان قرن بیستم پدید آمد نظریه مزبور به کلی متزلزل شد و دخالت

که نیل به اهداف سازمانی را امکان‌پذیر ساخت.^۲

أنواع اشتغال

- اشتغال کامل: به مکانیزمهایی گفته می‌شود که موجب به کارگیری تمام عوامل تولید می‌شود.

- اشتغال ناقص: به وضعیتی گفته می‌شود که بعضی از عوامل تولید به کار گرفته می‌شوند، که البته این امر طبیعی به نظر می‌رسد و از این رو به آن وضعیت «بیکاری طبیعی» می‌گویند.

بیکاری: بیکاری وضعیتی از اقتصاد است که در آن بعضی از عوامل تولید در تولیدات کالاها و خدمات به کار گرفته نشده‌اند. عوامل تولیدی که در اینجا مورد نظر است همان نبروی کار است.

سیاست‌های اشتغال: منظور از سیاست‌های اشتغال عبارت است از «مجموعه تدبیری که دولت برای تطبیق منظم و مداوم عرضه و تقاضای کار و در جهت تخصیص مطلوب منابع انسانی و تقلیل بیکاری به حداقل ممکن اتخاذ می‌کند».

تحصیل: منظور از تحصیل، اشتغال به تحصیل طبق برنامه‌های رسمی آموزشی در ایران می‌باشد. بنابراین آموزش در دوره‌های آموزشی غیر رسمی (مانند آموزش زبان در آموزشگاه‌های خصوصی و نظایر آن) تحصیل به حساب نمی‌آید.

مرکز آموزش عالی: منظور از آموزش عالی، سازمانی است که از بین دارندگان دیلم منوطه یا بالاتر دانشجویی پذیرد و به فارغ التحصیلان خود مدرک کاردادی با بالاتر می‌دهد. این سازمان ممکن است تنها شامل یک مرکز آموزش عالی مستقل مانند آموزشگاه فنی و یا دانشکده باشد که از نظر سازمان اداری و آموزشی مستقل می‌باشد، و یا مجموعه‌ای از دانشگاه‌ها که یک دانشگاه را تشکیل می‌دهد.

فارغ التحصیل: منظور از فارغ التحصیل فردی است که دروس و واحدهای تحصیلی و پایان‌نامه مورد لزوم را برای اتمام یک دوره تحصیلی آموزش عالی به دست اورده و در فاصله هر ماه همان سال تا شهریور ماه سال بعد فارغ التحصیل شده باشد.

اشتیاق و آمادگی بسیار داوطلب ورود و مشارکت در فعالیتهای اقتصادی و اجتماعی کشور می‌شوند و از طرف دیگر ماسنین سازندگی و فعالیتهای اقتصادی و اجتماعی کشور به وجود فارغ التحصیلان داشتگاهها به دلیل سرمایه‌گذاریهای انجام گرفته به میزان و شدت بیشتری نیازمند است. در عین حال فارغ التحصیلان بیکار به دلیل باسوادی و آگاهی بیشتر اعتراض و عکس العمل بیشتری را می‌توانند در جامعه بوجود آورند.

با در نظر گرفتن مجموعه ملاحظات و حساسیتهای سیاسی، اجتماعی و اقتصادی تلاش‌های گسترده‌ای برای کنترل معضل بیکاری و ایجاد اشتغال در جامعه صورت می‌گیرد که در پایان برنامه دوم توسعه و در آغاز سومین برنامه توسعه کشور به طور کامل موثر و کارساز نبوده و نرخ بیکاری از حدود ۹ درصد در سال ۱۳۷۵ به حدود ۱۵ درصد در سال ۸۰ افزایش یافته است و در نتیجه انجام مطالعات لازم و ارائه راهکارهای نوین و کارآمد برای مقابله با بحران بیکاری و به خصوص ایجاد کار و اشتغال برای فارغ التحصیلان داشتگاهها که مهمترین سرمایه‌های انسانی کشور هستند و ارتقای بهره‌وری ملی منوط به مشارکت آنها در فعالیتهای اقتصادی است.

تعاریف و مفاهیم

تعريف اشتغال: در مورد اشتغال تعاریف متعددی ارائه شده و از دیدگاه‌های مختلف (اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و مدیریتی) تعریف شده است، اما همه آنها به مفهوم «به کارگیری نیروهای متخصص و کار آمد در مشاغل تخصصی و انطباق مختصین با پست‌های تخصصی مورد لزوم سازمانی و اجتماعی» اشاره دارند.

اشغال در یک جمله به معنای «به کارگیری عوامل تولید یا به کارگیری ظرفیت‌های تولیدی موجود» می‌باشد. **تعريف دیگری** که داشمندان مدیریت از دیدگاه مدیریتی برای اشتغال ارائه دادند عبارتست از: به کارگیری منطقی نیروهای متخصص و کارآمد در مشاغل تخصصی و تطبیق آنها با پست‌های تخصصی به نحوی

نظر نئوکلاسیکها بیکاری غیر ارادی در جامعه وجود ندارد. در مدل ایده‌آل نئوکلاسیک، کارگران دقیقاً به همان اندازه که مایلند در سطح دستمزد واقعی کار کنند، کار به دست می‌آورند و بنگاهها نیز به همان اندازه‌ای که نیروی کار استفاده‌های واقعی کارگران نقش داشته باشد. در دنیای نئوکلاسیکها همواره اشتغال کامل حکم‌فرما است. علی‌رغم آنکه پیروان نئوکلاسیک مدعاهای مدیدی برای اثبات صحت نظرات خویش کوشیده‌اند، ولی تجارت عینی سبب گردید که تردیدهای بسیاری از سوی اقتصاد دانان مختلف درباره درستی فرضیات این مکتب ابراز گردد.

نظریه‌های جدید در مورد مسئله اشتغال

سالهای دهه هشتاد تلاش‌های تازه برای ارائه مبانی خرد در مورد مسئله اشتغال بود. تعریف بیکاری غیرارادی در این سلسله تحقیقات جدید جایگاه خاصی داشته است. در تحلیل‌های اقتصادی معمولاً فرض می‌شود که فرد در تطبیق با ترجیحات خویش، به طور ارادی عملی را انجام می‌دهد که با توجه به قیود موجود، بهترین عمل ممکن است. برخی از اقتصاددانان کلام مفهوم بیکاری غیرارادی را به کناری می‌نهند. زیرا تعریف رفتار غیر ارادی، کار دشواری است.

در این دوره تئوری‌هایی «نظیر «مزدکارایی» و «داخلی‌ها، خارجی‌ها» مطرح شد. در تئوری مزد کارایی دلیل اینکه کارگران با قبول دستمزدهای پایین هم نمی‌توانند کاری پیدا کنند. این است که این افراد نمی‌توانند با دستمزدهای کمتر از

جهانی همه کشورها در تورم قرار گرفته‌اند و نظریه کینز، که مبنی بر افزایش مصرف و سرمایه‌گذاری دولتی بود، دیگر مصدقی نداشت. زیرا اقتصادی که کینز بررسی کرده بود اقتصاد در حال رکود بود و در شرایط فزونی پسانداز نسبت به سرمایه‌گذاری بود. درحالی که بعد از جنگ دوم جهانی همه کشورها در معرض تورم از ناکفایتی پسانداز نسبت به سرمایه‌گذاری قرار گرفته‌اند.

کینز و مسئله اشتغال

در سال ۱۹۳۶ «جان میتارد کینز» کتابی تحت عنوان «نظریه عمومی اشتغال و بهره پول» منتشر کرد. عمدۀ کلام کینز این است که اقتصاد سرمایه‌داری کنونی با کمبود میزان تقاضای مؤثر مواجه است، زیرا هزینه‌های مصرفی برای جذب تمامی تولید کافی نیست. وقتی کارفرمایان به خود واگذاشته می‌شوند، حجم اقتصادی را که به کار خواهند گرفت محدودتر از تعداد کل افرادی است که حاضر به قبول کار می‌باشند و درنتیجه بیکاری غیرارادی به طور دائمی وجود خواهد داشت.^۲

بیکاری غیر ارادی و رکود اقتصادی از نظر کینز به سبب عدم کفایت تقاضای کل در مقابله با عرضه کل بروز می‌کند و زمانی که عرضه کار بیش از تقاضای آن می‌باشد، به سبب انعطاف ناپذیری دستمزدها در جهت کاهش بیکاری غیرارادی بروز می‌کند.

بیکاری غیر ارادی در میان بخش قابل توجهی از نیروی کار بیانگر عدم توانایی نظام سرمایه‌داری برای بهره‌گیری از کلیدی امکانات تولیدی می‌باشد. برطبق نظریات کینز و پیروانش کافی نبودن سرمایه‌گذاری وجود دام نقدینگی می‌تواند مانع از وجود تعادل اشتغال کامل گردد. از این رو دخالت دولت در امور اقتصادی و اعمال سیاستهای مالی تنها وسیله عملی برای حرکت اقتصاد به سوی اشتغال کامل می‌باشد. کینز تلاش کرده تا این امر را به اثبات رساند که برای دولت‌ها گرفتن تصمیم‌هایی به منظور تقلیل بیکاری ممکن و ضروری است. باشروع جنگ دوم

زنان فارغ‌التحصیل به سبک و روند سالهای گذشته مایلند که در بخش دولتی استخدام و مشغول به کار شوند. به عبارت روشن‌تر از آن‌جا که کار در بخش‌های تعاونی و خصوصی مستلزم داشتن سرمایه اولیه و با حداقل اطلاعات از بازار کار می‌باشد لذا شناخت و گرایش به بخش‌های مزبور محدود است.

۵- فارغ‌التحصیلان دانشگاهها بخش ویژگی‌های از نیروی کار هستند که از جمله ویژگی‌های آنها می‌توان به سن مناسب برای کار (۲۰ تا ۳۰ سال) برخورداری از دانش و آگاهی، شور و شوق پس از تحصیل برای خدمت به میهن، اشتغال و تمایل به تشکیل زندگی و خانواده مستقل و نیاز به کار و درآمد و... اشاره نمود.

۶- به دلایل یاد شده نیروی کار مزبور اولاً طالب مشاغل مناسب با ویژگی‌های خود و با حقوق و شرایط مناسب هستند.

ثانیاً در صورتی که جستجوی کار و نیز عدم دسترسی به کار مناسب به طول انجامد، امکان اختراض و عکس العمل به انحصار مختلف به بیکاری خود و یا در مواردی مهاجرت به کشورهای دیگر که از آن به عنوان فرار مغزاها نام برده می‌شود، در مورد آنها محتمل می‌باشد. این در حالی است که در طی چند سال اخیر به طور متوسط حدود ۳۰۰ هزار فرست شغلی جدید ایجاد شده است که با توجه به پیش‌بینی برنامه سوم توسعه مبنی بر ایجاد سالانه ۷۶۵ هزار فرست شغلی این امر مشکل به نظر می‌رسد.^۵

نکاهی به وضعیت نرخ بیکاری فارغ‌التحصیلان

داده‌های به دست آمده از نتایج سرشماری‌ها حاکی از آن است که نرخ بیکاری فارغ‌التحصیلان آموزش عالی از ۲/۹ درصد در سال ۱۳۴۵ به ۴ درصد در سال ۱۳۷۵ افزایش یافته است. نتایج به دست آمده از آمارگیری و بیزگی‌های اشتغال و خانوار در سال ۱۳۷۸ نشان می‌دهد که نرخ بیکاری فارغ‌التحصیلان به رقم نگران کننده ۱۵ درصد افزایش یافته است که بیشتر از نرخ بیکاری کل کشور می‌باشد.^۶

نظر دارند که نتایج انسانی پایه اصلی ثروت ملت‌ها را تشکیل می‌دهند و یکی از عوامل مهم تعیین کننده در روند توسعه اقتصادی - اجتماعی هرکشور محسوب می‌شوند.

تجارب دهه‌های پس از جنگ جهانی دوم به وضوح نشان می‌دهد که سرمایه انسانی علت نفاوت مبان کشورهای مختلف است. در این میان افزایش چشمگیر درآمد نفت اعضا اویک طی

دهه ۱۹۷۰ اگر چه سرمایه مالی فراوانی در اختیار این کشورها قرارداد اما سبب توسعه آنها نگردید. این تحریه ثابت می‌کند که فقدان سرمایه انسانی یا عدم استفاده کارآمد از آن سبب می‌شود که حتی وجود درآمدهای سرشار نفتی نیز به توسعه واقعی مستأجر نگردد. برای برنامه‌ریزی و ساستکاری اشتغال، باید ویژگی‌ها و تحولات نیروی کار را بررسی کرد. بررسی تحولات سدهه اخیر اشتغال در ایران، بیانگر تغییر ماهیت بازار نیروی کار کشور است. بررسی روند تحولات بازار کار ایران نشان می‌دهد نرخ فعالیت عمومی در ایران بسیار پایین است. این شاخص بوسیله در دوران پس از انقلاب کاهش یافته و اقتصاد کشور را در وضع نامناسبی قرارداده است.^۷

مروری بر وضعیت فارغ‌التحصیلان دانشگاهها مؤید این است که:

۱- حدود ۱۰ درصد کل دانشجویان کشور هر سال از دانشگاهها فارغ‌التحصیل می‌شوند

۲- از جامعه فارغ‌التحصیلان مرد دانشگاهها بخش بسیار کوچکی به ادامه تحصیلات عالی تر در داخل و خارج از کشور پرداخته و بخش دیگر برای طوی خدمت سربازی اعزام می‌شوند و بخش باری مانده آنها به عرصه نیروی کار می‌پیوندند.

۳- با توجه به اینکه در دو سال اخیر امکان خرید دوره سربازی برای فارغ‌التحصیلان دانشگاهها فراهم گشته بود از این طریق به نیروی کار فارغ‌التحصیلان با شتاب زمانی افزوده شده است.

۴- بخش قابل توجهی از فارغ‌التحصیلان دانشگاهها و به خصوص

دستمزدهای رایج همان تلاشی را در کاراز خود بروز دهند که کارگران شاغل از خود نشان می‌دهند. به همین سبب ممکن است عامل دستمزد نتواند تعادل را در بازار کار برقرار نماید و از این رو عرضه بر تقاضا فروزنی می‌یابد و بیکاری غیر ارادی بروز می‌کند. بنابراین اگر دستمزد در خواستی کارگران بیکار بسیار پایین‌تر از بهره‌وری نهایی کار آنها هم باشد مشکل بیکاری حل نخواهد گردید.

برتری مدل «مزد کارایی» در آن است که این مدل بر تجارت روزمره استوار می‌باشد و منطقی است که فرض شود دستمزد ابزار انگیزشی برای ایجاد بهره‌وری در نیروی کار است. ولی نظریه دستمزد کارایی تاکنون نتوانسته است علت بیکاری بخش قابل توجهی از نیروی کار را تبیین نماید. محدودیتهای نظریه دستمزد کارایی سبب اهمیت یافتن تئوریهای دیگری چون تئوری «داخلی‌ها». خارجی‌ها» گردیده است. در حالی که تئوری دستمزد کارایی بر مبنای فرضیات چون تکنولوژی مشخص تولید و ساختار انگیزشی نیروی کار بنا شده و فرضیه تئوری «داخلی‌ها - خارجی‌ها»، آن است که استخدام و اخراج کارگران همواره بازه زینهای انتقال کارگران همراه است. این هزینه‌ها به کارگران شاغل (داخلی‌ها) این قدرت را می‌دهد که دستمزدهای خود را به حدی بالاتر از سطح دستمزد تعادلی افزایش دهند و کاهش دستمزد در خواستی کارگران بیکار (خارجی‌ها) سبب نمی‌شود که داخلی‌ها کار خود را از دست بدene. در نتیجه بیکاری به صورت مازاد عرضه نیروی کار بروز خواهد کرد. در حال حاضر این نتیجه دستمزد کارایی و «داخلی‌ها - خارجی‌ها» از قابل قبول ترین تئوریها در رابطه با اشتغال می‌باشند و توضیح می‌دهند که چرا در زمان کاهش تقاضا برای نیروی کار، به جای آنکه دستمزدها کاهش یابند، برخی از کارگران اخراج می‌شوند. براساس این تئوریها وجود بیکاری در نظام بازار اجتناب ناپذیر است و این نظریات قادر به ارائه راه حل‌های اساسی جهت رفع مشکل بیکاری نیستند. امروزه بسیاری از اقتصاددانان در این مورد اتفاق

رشته‌های علوم تربیتی می‌باشد. همچنان داده‌های موجود حاکی از آن است که میزان بیکاری فارغ‌التحصیلان در کلیه رشته‌های تحصیلی به استثنای رشته هنرهای زیبا افزایش قابل توجهی داشته است، به طوری که در اغلب رشته‌های تحصیلی طی سالهای مذکور نرخ بیکاری فارغ‌التحصیلان به دو برابر افزایش بافته است.

براساس آخرین آمارها که توسط مرکز آمار ایران اعلام شده است، ۸۵/۹۸ درصد جمعیت فعال اقتصادی شاغل و ۱۴/۰۲ درصد در کشور بیکار می‌باشد که این امر نشانگر نرخ بیکاری ۱۶ درصدی است. در حال حاضر با وجود جمعیت ۶۶ میلیونی درکشور و جوان خیزبودن آنها رقم یاد شده در مورد نرخ بیکاری چندان علمی به نظر نمی‌رسد. زیرا بسیاری از افراد به مشاغل کاذب پناه برداشته یا در روستاهای به صورت موقت شاغلند یا اینکه زودتر از موعد مقرر بازنشسته می‌شوند و در واقع اینها جزو آمار نیامده‌اند. علی‌ایحال، اگر رقم فعال اقتصادی در کشور به طور متوسط ۲۵ تا ۲۶ میلیون نفر تلقی شود، تعداد بیکاران مطلق در کشور ۳/۵ میلیون تا ۳ میلیون و ۸۰۰ هزار نفر برآورد می‌شود. به علاوه نرخ رشد جمعیت براساس یافته‌های مرکز آمار ایران ۱/۶ درصد و کل جمعیت ۶۶ میلیون نفر است. بنابراین هر سال بالغ بر یک میلیون و صد هزار نفر برای یک میلیون و دویست هزار نفر بر تعداد جمعیت کشور اضافه می‌شود که پس از گذشت چندین سال نیروی فعال در کشور به مرز ۴۰ تا ۴۵ درصد می‌رسد.^۹

بیکاری در برنامه سوم توسعه

براساس پیش‌بینی‌های برنامه سوم عرضه نیروی کار در سال ۱۳۷۸ از ۱۷/۹ میلیون نفر به ۲۱/۶ میلیون نفر در سال ۱۳۸۳ خواهد رسید و مقابلاً تقاضای نیروی کار از ۱۵/۱ میلیون نفر در سال ۱۳۷۸ به ۱۸/۹ میلیون نفر در سال ۱۳۸۳ افزایش خواهد یافت. در نتیجه با فرض آنکه در طول سالهای برنامه سوم توسعه سالانه ۷۶۵ هزار شغل کشاورزی ایجاد شود، عدم تعادل بین عرضه و

دانشجویان سطوح مختلف دانشگاه‌های دولتی^۷

کل

سال تحصیلی	زن	مرد	جمع
۱۳۷۷-۱۳۷۶	۲۲۸۶۸۷	۴۸۶۶۹۳۶	۶۲۵۳۸۰
۱۳۷۸-۱۳۷۷	۲۶۷۶۵۰	۳۷۱۲۶۳	۶۳۸۹۱۳
۱۳۷۹-۱۳۷۸	۲۹۹۲۲۳	۳۷۹۳۱۹	۶۷۸۶۵۲

کارشناسی - فوق دیپلم

سال تحصیلی	زن	مرد	جمع
۱۳۷۷-۱۳۷۶	۳۱۷۰۸	۶۶۳۰۸	۹۸۰۱۶
۱۳۷۸-۱۳۷۷	۳۸۸۷۹	۷۳۰۵۵	۱۱۱۹۵۲
۱۳۷۹-۱۳۷۸	۴۱۵۲۶	۷۸۸۲۵	۱۳۰۰۸۱

کارشناسی - لیسانس

سال تحصیلی	زن	مرد	جمع
۱۳۷۷-۱۳۷۶	۱۸۴۶۶۹	۲۶۴۳۰۸	۴۴۸۱۷۱
۱۳۷۸-۱۳۷۷	۲۰۵۴۲۰	۲۴۵۰۰۵	۴۵۰۴۳۵
۱۳۷۹-۱۳۷۸	۲۲۳۷۵۷	۲۴۷۲۶۸	۴۸۱۰۲۵

کارشناسی ارشد

سال تحصیلی	زن	مرد	جمع
۱۳۷۷-۱۳۷۶	۵۲۲۰	۲۲۷۷۵	۲۹۰۹۵
۱۳۷۸-۱۳۷۷	۵۵۱۴	۲۲۵۴۲	۲۸۰۵۶
۱۳۷۹-۱۳۷۸	۶۰۲۹	۲۴۰۶۴	۲۰۰۹۳

دکترای حرفه‌ای

سال تحصیلی	زن	مرد	جمع
۱۳۷۷-۱۳۷۶	۱۴۰۹	۲۵۸۸۳	۴۰۰۴۲
۱۳۷۸-۱۳۷۷	۱۰۴۸۲	۲۲۲۱۳	۳۹۶۹۵
۱۳۷۹-۱۳۷۸	۱۵۶۱۸	۲۱۲۸۸	۳۶۹۰۶

دکترای تخصصی

سال تحصیلی	زن	مرد	جمع
۱۳۷۷-۱۳۷۶	۲۷۸۱	۶۷۴۵	۹۲۵۶
۱۳۷۸-۱۳۷۷	۲۲۲۷	۶۴۴۸	۸۷۷۵
۱۳۷۹-۱۳۷۸	۲۶۷۳	۷۸۷۴	۱۰۵۴

وضعیت بیکاران بر حسب نوع رشته تحصیلی

همه ساله شمار قابل ملاحظه‌ای نیروی فعال و جوان از مؤسسات و مراکز آموزش عالی در رشته‌هایی که عملاً کاربرد چندانی در جامعه ندارند. فارغ‌التحصیلان رشته مذکور می‌باشد. در جدول زیر توزیع نسبت بیکاران بر حسب نوع تحصیلات طی سالهای ۱۳۷۶-۱۳۷۶ نشان می‌دهند بالاترین نرخ بیکاری نشان می‌دهند بالاترین نرخ بیکاری مرتبه به فارغ‌التحصیلان رشته کشاورزی و پایین‌ترین آن مرتبه به فارغ‌التحصیلان انسانی از روند افزایش بیش از سایر

تفاصلی نیروی کار باعث افزایش نرخ بیکاری به ۱۶ درصد در سال ۱۳۷۸ و ۱۲/۵ درصد در سال ۱۳۸۳ و به طور متوسط به ۱۵/۱ درصد در طول سالهای برنامه سوم توسعه افزایش خواهد یافت. تأمل در ارقام و روندهای فوق الذکر و تعمق در شرایط و اوضاع اقتصادی، اجتماعی و سیاسی کشور و مشکلات مبنیانه آن و در نظر گرفتن این که:

۱- نرخهای رشد پیش‌بینی شده برای سرمایه‌گذاری و تولید ناخالص داخلی کشور در طی سالهای برنامه سوم توسعه خوش‌بینانه منظور شده‌اند.

۲- در طی چند سال اخیر سالانه به طور متوسط حدود ۳۰۰ هزار فرست شغلی ایجاد شده است و در نتیجه امکان تحقق سالانه ۷۶۵ هزار فرست شغلی جدید مشکل به نظر می‌رسد.

۳- موج جمعیتی ناشی از رشد جمعیت ۳/۹ در صدی ۱۳۶۵-۱۳۵۵ در سالهای برنامه سوم با روند پیشتری فارغ‌التحصیلان دانشگاهها را به بازار کار روانه خواهد نمود.

۴- از سال ۱۳۷۵ به بعد نرخ بیکاری فارغ‌التحصیلان دانشگاهها در حال افزایش و تزايد است.

و نیز با توجه به تحولات بین‌المللی و داخلی، که هریک به نوعی بر اقتصاد کشور و از آن طریق بر استقبال کشور تأثیرگذار می‌باشد، به نظر می‌رسد که احتمال دارد مشکل بیکاری برای بخش فابل توجهی از جمعیت فعلی کشور و به خصوص برای فارغ‌التحصیلان دانشگاهها با ضریب اهمیت خاصی که در مورد آنها وجود دارد در برنامه سوم توسعه و سالهای بعد از آن به میزان پیشتری مطرح گردد. برای احتراز و مقابله با وضعیت احتمالی (رشد بیکاری) ضروری است که کارشناسان و دولتمردان و سیاستگذاران کشور در کنار راهکارهای اندیشه شده در قالب برنامه توسعه کشور، راهکارهای نوین، عملی و کاربردی و اثرگذار در شرایط موجود و محتمل ارائه نمایند تا مقابله با معضل بیکاری امکان‌پذیر گردد.

ریشه‌ها و علل بیکاری، مجموعه به هم

توسعه حسیت بیکار با تحصیلات عالی در کل کشور بر حسب دوره‌هی عضده رشته تحصیلی^۸

رشته تحصیلی	۱۳۷۹	۱۳۷۸	۱۳۷۷	۱۳۷۶
پزشکی	۹/۱	۱۰/۸	۸/۱	۶/۲
حقوق	۱۰	۱۲/۱	۱۱/۱	۸
علوم اجتماعی	۱۲/۹	۱۱/۳	۱۱	۶/۲
علوم انسانی	۱۱/۱	۱۰/۵	۹	۶/۷
علوم تربیتی	۳/۵	۲/۵	۱/۵	۱/۲
علوم طبیعی، ریاضی	۱۰/۱	۶/۷	۶/۴	۵/۷
کشاورزی	۱۸/۳	۲۲/۶	۱۶/۳	۱۴/۷
مهندسی	۱۰/۵	۱۰/۹	۸/۳	۷/۵
هنرهای زیبا	۴/۲	۳/۵	۶/۸	۸/۱

رشته تحصیلی عمدۀ تربیت معلم و علوم تربیتی	جمع	فوق‌دیبلم	لیسانس	فوق‌لیسانس	دکترا
هنرهای زیبا	۲۱۳۴	۲۱۴۹	۹۴۱	۴۱	۳
علوم انسانی	۳۹۳	۱۲۲	۲۴۷	۱۸	۶
مذهب و الهیات	۷۶۷۸	۱۲۲۵	۶۲۲۱	۱۹۶	۲۶
علوم اجتماعی و رفتاری	۱۶۰۶	۳۶۷	۱۲۲۱	۵۳	۵
بازرگانی و مدیریت تجاری	۴۰۷۰	۴۹۱	۲۷۶۴	۲۶۰	۵۵
حقوق و علوم قضائی	۵۴۳۳	۹۵۲	۴۲۰۳	۲۵۸	۱۲
علوم ریاضی و کامپیوتر	۱۸۱۹	۹۷	۱۶۰۱	۹۰	۳۱
بهداشت و علوم پزشکی	۴۶۰۸	۷۴۹	۲۶۲۸	۲۲۷	۴۴
حرفه و صنعت و فن	۲۲۲۸	۸۸۲	۱۴۴۵	۹۵	۱۶
مهندسی	۷۸۰۱	۲۷۱۷	۳۶۶۲	۲۲۶	۱۳۶۸
	۳۷۱	۲۴۱	۱۲۳	۷	۰
	۱۰۸۲۵	۴۰۷۹	۵۶۲۹	۵۴۲	۷۵

رشته تحصیلی عمدۀ معماری و شهرسازی	جمع	فوق‌دیبلم	لیسانس	فوق‌لیسانس	دکترا
کشاورزی، جنگلداری و ماهیگیری	۳۱	۱۰۲	۹۱	۱۱۲	۱۱
تدبیر منزل و خانه‌داری	۵۱۹۱	۱۰۵۴	۲۸۵۹	۱۹۱	۸۷
حمل و نقل و ارتباطات	۵۶	۳۵	۲۰	۱	۰
خدمات تجاری	۵۸	۱۵	۳۷	۶	۰
کتابداری و ارتباط جمعی	۱۰	۶	۴	۰	۰
ساختمان‌های نامشخص	۱۹۶	۶۰	۱۲۱	۱۴	۱
سایر رشته‌ها	۷۶۸	۲۲۰	۴۷۳	۵۲	۱۳
جمع کل	۵۸۱۴۵	۱۶۲۲۸	۲۷۵۲۲	۲۴۲۴	۱۸۴۹